

[Albrechtsen]

Jeg tror, at hr. Ove Jensen i nogen grad har misforstået, hvad debatten drejer sig om, men jeg kan da oplyse, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i sine beregninger over værdien af den indirekte erhvervsstøtte, som vedrører investeringsfondshenlæggelserne, har fundet, at den udgør omkring 3 mia. kr. om året. Hvad forslaget vedrørende etableringskonti angår, kan man beregne den årlige støtte, altså subsidieværdien, fra skatteyderne til virksomhederne til ca. 1 mia. kr. Vi kan under udvalgsarbejdet få præciseret helt nøjagtigt hvor store disse beløb er i 1987. Det vil jeg gerne medvirke til.

Men der er ingen tvivl om subsidieelementet i det. Det er vist egentlig også kun hr. Ove Jensen, der har anfægtet selve det, at der er tale om subsidier. Det, debatten ellers har drejet sig om, er, om man går ind for en sådan indirekte erhvervsstøttefacon eller man kræver en anden politik.

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Socialdemokratiet og SF for modtagelsen af lovforslagene. Jeg vil også gerne give det tilsagn til Socialdemokratiet og altså også til SF, at det, man efterlyser for at ville være med til at ophæve loven om investeringsfondshenlæggelserne, er, at der gennemføres en målrettet erhvervs politik, som giver erhvervsstøtte, men på bestemte betingelser til bestemte formål. Det er VS villigt til at gå ind i en debat om, og i den forstand har debatten da i hvert fald vist, at Socialdemokratiet, SF og VS er rede til at gå til valg på og efter valget gennemføre en politik, der fuldstændig omlægger erhvervsstøtten. Den indirekte erhvervsstøtte, som hr. Hans Hækkerup så korrekt udtrykte det, gennemføres i øjeblikket på en måde, som indebærer et stort spild af skatte kroner.

Jeg vil også godt sige tak til hr. Hans Hækkerup for den klare tilkendegivelse om, at dette ikke er et punkt, hvor Socialdemokratiet er bundet af skatteforliget. Hr. Hans Hækkerup sagde det, jeg havde nær sagt kryptisk, og jeg synes også, det er et meget væsentligt resultat af debatten, at vi har fået slået det fast. Der er jo ingen tvivl om, at vi har anset dette skatteforlig og fortsat anser dette skatteforlig for at være en væsentlig hæmsko for et kommende arbejderflertal. Derfor er det netop så væsentligt at få fastslået, at det i hvert fald ikke omfatter dette område.

Vi er lidt skuffede over, at Det Radikale Venstre afviser at gå ind i diskussionen med alene formelle betragtninger. Det kunne være interessant at vide, hvad Det Radikale Venstre egentlig mener om disse 4 mia. kr. om året, som man deler ud uden synderlig gavnlig virkning. Hvad mener egentlig Det Radikale Venstre om det? Det kunne jeg godt tænke mig at høre hr. Bernhard Baunsgaards svar på, for det kan da godt være, hr. Bernhard Baunsgaard mener, at han er bundet af forliget. Det mener andre så ikke at de er. Men hvis man så bort fra det og hr. Bernhard Baunsgaard fik muligheden for at gå ind i en forhandling om dette spørgsmål, kunne det være interessant at høre, hvad hr. Bernhard Baunsgaard egentlig mener, og om Det Radikale Venstre mener, at man fortsat bare skal dele disse 4 mia. kr. af skatteydernes penge ud hvert evigt eneste år uden gavnligt resultat.

Eller vil hr. Bernhard Baunsgaard være med til sammen med os andre at diskutere en målrettet investeringspolitik, hvor man brugte disse penge på en fornuftig måde, og være med til at støtte f.eks. produktioner, som jeg tror hr. Bernhard Baunsgaard og vi andre er enige om at man skal støtte, f.eks. produktioner, der medfører en mere miljøvenlig indsats? Der kunne f.eks. stilles betingelser om, at beløbene ikke bare skal kapitaliseres i passive formuer, men rent faktisk skal udmønte sig i konkrete, fysisk eksisterende erhvervsinvesteringer, hvad man ingen som helst garanti har for i dag. Sådan nogle ting kunne det have været rart at høre hvad Det Radikale Venstre egentlig mener om, i stedet for at dække sig ind under nogle formelle betragtninger, som ikke engang var korrekte.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dels mener jeg naturligvis, at mine bemærkninger er korrekte, dels er det i hvert fald en kendsgerning, at vi føler os bundet af denne opfattelse.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg bestemt ikke vil udelukke, at det kan blive nødvendigt at centraldirigere investeringer, f.eks. af hensyn til miljøformål, men jeg vil samtidig sige, at der eksisterer uendelig mange muligheder for fejlinvestering, når man dirigerer det cen-